IN MEMORIAM PH. VAN HOOVEN

Op 8 juni overleed te Leiden op 67-jarige leeftijd de heer Philippus van Hooven, tot 1 april 1977 werkzaam als technisch hoofdassistent bij het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden. De heer Van Hooven kwam op 7 februari 1927 als leerling-preparateur bij het museum in dienst; als gevolg van de bezuinigingsdrang in de jaren dertig was hij in de periode 1 januari 1933 - 1 april 1935 als volontair bij het museum werkzaam; op de laatste datum werd hij echter wederom als preparateur in dienst genomen. Op 1 mei 1937 volgde zijn bevordering tot technicus tweede klasse; per 1 mei 1939 kwam hij in vaste dienst en op 1 september 1944 werd hij bevorderd tot technicus eerste klasse. Bij het in werking treden van het nieuwe bezoldigingsbesluit werd deze laatste functie omgezet, per 1 januari 1948, in die van technisch assistent A; op 1 januari 1954 volgde de bevordering tot zijn eindrang van technisch hoofdassistent. In mei 1969 vierde hij zijn veertigjarig jubileum en werd hij bij die gelegenheid onderscheiden met de zilveren eremedaille verbonden aan de orde van Oranje-Nassau. Met ingang van 1 april 1977 ging hij, na vijftig jaar op de een of andere manier met het museum verbonden te zijn geweest, met welverdiend pensioen. Helaas heeft hij daarvan slechts kort kunnen genieten.

Weinig mensen hebben in hun leven een zo grote verwevenheid met hun dagelijkse werk getoond als Philip van Hooven. Na aanvankelijk werkzaam te zijn geweest in vele andere afdelingen van het museum, kwam hij in 1948 bij de afdeling Mollusca, waar hij de opvolger werd van de heer P.P. de Koning, en zijn technische bekwaamheden geheel kon wijden aan de zorg voor deze sterk groeiende afdeling. Zijn aanvankelijke belangstelling voor weekdieren groeide allengs uit tot grote vormenkennis van deze groep, waardoor hij velen, amateurs zowel als deskundigen, met zijn adviezen ter zijde kon staan. Wat aanvankelijk voor hem liefhebberij was groeide snel uit tot een roeping om de enorme schelpenverzamelingen van het museum op zijn uiterst nauwkeurige wijze te ordenen en te registreren. Zozeer voelde hij deze grote verbondenheid met zijn werk, dat hij er nauwelijks vrede mee kon hebben zijn arbeidstempo in latere jaren door moeilijkheden met zijn gezondheid verminderd te zien. Naast zijn grote plichtsbesef toonde Van Hooven een mate van vriendelijkheid en beleefdheid tegenover zijn collega's en allen die hij boven zich gesteld achtte, welke nog slechts zelden ontmoet wordt. Bij zijn vele vrienden in en buiten het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie zullen de gedachten aan zijn persoon en zijn opvattingen over de vervulling van zijn taak lang blijven voortleven.

W. Vervoort